

عنوان مقاله:

موانع رشد و پویایی علوم انسانی در ایران

محل انتشار:

کنگره ملی علوم انسانی (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسنده:

حمید عبداللهی - استادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر با استفاده از رویکردهای کلاسیک در جامعه شناسی علم، و ادبیات جامعه شناسی علم در کشورهای در حال توسعه، تلاش دارد پدیده کم رشدی نظام « علوم انسانی در ایران را از نظر جامعه شناختی تبیین کند. از آنجا که در ایران مهم ترین منبع مصرف و گاه تولید علم است، لذا محور مقاله حاضر « دانشگاهی مطالعه عوامل کم رشدی علوم انسانی در مراکز دانشگاهی است. پیش فرض این مقاله، وجود موانعی در درون نظام دانشگاهی کشور است که خود تحت تأثیر عواملی در خارج از نظام دانشگاهی قرار دارند. در حقیقت، حضور تأثیرات متغیرهای خرد درون فضای علم در سطح دانشگاهها و به ویژه در سطح رفتار علمی اساتید و پژوهشگران، ناشی از حض و تأثیرات ساختاری کلان است که منجر به کم رشدی علوم انسانی در مراکز دانشگاهی ایران شده است. ادعای طرح شده در این مقاله عبارت است از اینکه موانع رشد علوم انسانی در کشور را می توان به دو دسته تقسیم کرد: عوامل برون نهاد علم که در سطح ساختاری کلان عمل می کنند و آنها را می توان در قالب حضور ارزش ها و هنجارهای فرهنگ بومی در فضای دانشگاهها، خط مشی و سیاست ناکارآمد دانشگاهی، نبود نگاه ابزاری به علوم انسانی و وجود فضای غیر دموکراتیک برای رشد ارزش های حامی علوم انسانی، شناسایی کرد.

کلمات کلیدی:

علوم انسانی، ایران، دانشگاه، توسعه نیافته، جامعه شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/100656>

